

[Christmas Møller.]

Jeg skal kun sige, at det ærede Medlem efter min Opfattelse intet har at beklage sig over, for i Udvalgsarbejdet er det det ærede Medlem, der stedse er kommet for sent. Jeg stillede Ændringsforslag foreløbig til det Tidspunkt, man havde forlangt det. Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersens og mit Ændringsforslag gik ud paa at stille vort Krisekasseforslag, og vi tilføjede udtrykkeligt paa Foden deraf: Der kan forhandles om Overgangsbestemmelser, inden Loven kan træde i Kraft. Vi sagde altsaa klart og tydeligt, at inden dette kan ske, hvad vi helst ønsker, kan der forhandles om Overgangsbestemmelser.

Det ærede Medlem Hr. Krag sagde, at nu kunde vi se, hvad vi fik ud af en Krisekasse-Ordning. Ja, det er jeg enig med det ærede Medlem i, lad os se Tiden an. Hans Arbejde paa Arbejdsløshedsløvgivningens Omraade fra 1921 over 1924 til 1927 har jo stedse været det at lave sin egen eller Venstres Lov om. Jeg haaber, at det under Forhandlingerne vil lykkes at faa en Ordning paa Forsikringsgrundlaget, for jeg ønsker ogsaa, at det skal være dette, der i Almindelighed er det gældende.

Naar det ærede Medlem Hr. Krag rettede saa stærke Angreb mod denne Ordning og sagde: Lad os nu se, hvad den koster, saa vil jeg om den Byrde, den lægger paa Arbejdsgiverne, sige: Ja, naar man vil tale om dette, de 3 Kr. pr. Helaarsarbejder, saa sammenlign alligevel dette Tal med Tal fra andre Lande. Jeg spørger det ærede Medlem, om han ønsker en saadan Bestemmelse ophævet, og det vilde jo ske, i det Øjeblik vi ikke foretog os noget; og Arbejdsløshedsfonden rundede Maksimum, hvor den almindelige Forstaaelse er den, at dermed udløber Arbejdsgivernes Pligt.

Det ærede Medlem Hr. Krag sagde: Lad os nu se, hvad dette koster. Ja, jeg tror, at meget mere, end at man giver mere Hjælp, er det et Posteringsspørgsmaal, og jeg beder om, at man lægger Mærke til, at ingen ansvarlig Politiker og intet Parti har i en Situation som denne villet give Udtryk for, at vi i første Række skulde rejse en stor social Kamp paa dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. Krag sluttede med at sige til de Konservative, at de var jo gaaet over Rubicon. Forbilledet er ikke ilde, for da Cæsar gik over Rubicon, og Terningerne var kastet, ved det ærede Medlem Hr. Krag ogsaa nok, hvorledes

det gik Cæsar. Jo, Sammenligningen kan vi endelig godt være tjent med.

Det, der har været vor Bestræbelse, er ikke, som det er blevet sagt, at holde Partiet Venstre ude. Det har vi intet haft at gøre med. Venstre har ikke villet en Samarbejdspolitik med os paa lige Fod, de har ikke villet den siden 1929. Det er dog ikke det afgørende, men Venstre har ikke villet det heller fra 1926 til 1929, hvor dette Parti som Regeringsparti beholdt sig den mest absolutte Frihed. Og jeg stiller det Spørgsmaal, om der virkelig er nogen, der tror, at der er nogen Rimelighed i den Forargelse, som giver sig Udtryk i, at vi har forhandlet. Havde Venstre nægtet en Forhandling? Havde det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen ikke Ret i, at man vilde forhandle om alle Spørgsmaal? Og da vi i Militærspørgsmaalet kom og ønskede at være med, hvad gjorde saa det ærede Venstreparti? Afviste os, sammen med de to Regeringspartier.

Den politiske Situation, der da foreligger i dette Land, det vil ingen kunne benægte, det er den, at der overfor de samarbejdende Regeringspartier staar to Oppositionspartier, som naturligvis maa have lige Ret og lige Pligt. Under disse Forhold, i de meget alvorlige Tider, vi gennemlever, har vi sluttet denne Overenskomst, en Overenskomst, hvor jeg Punkt for Punkt har paavist, at Sandheden i Virkeligheden er den, at paa Formueskatten, paa Indkomstskatten, paa de indirekte Afgifter vilde man fra det Partis Side, der gaar imod, have paalagt den samme Byrde, eller maaske en større.

Vi har under disse Forhold sluttet en Overenskomst, som i det store og hele gælder for et Aar, en Overenskomst, hvor dog en meget stor Del af dette Lands Befolkning har ønsket Bestemmelser, som lignede dem, der træffes i dette Forslags første Afsnit. Og vi har sluttet en Overenskomst og er gaaet med til en Ordning, som lægger Byrden i Dag maaske i første Række paa Byerhvervene, fordi det er vor Opfattelse, at det er nødvendigt at have den Betragtning stærkt fremme, at i en kritisk og vanskelig Tid skal dette Folk staa samlet, og fordi vi er overbevist om, at naar denne Krise videre udvikler sig, naar Byerne og deres Erhverv ogsaa rammes, saa vil mange af dem, som i Dag taler højt om den Byrde, der lægges paa dem, forstaa, at det var en Politik, som havde et videre Udsyn, og det var en Politik, som ønskede at sige, at den Del af